

Jednání Pracovní skupiny pro vzdělávání ze dne 18. 11. 2013

Přítomni:

Mgr. Jana Kopecká (Koyo Bearings Česká republika), doc. PhDr. Hana Marešová, Ph.D. (PřF UPOL), Petr Novák, MBA (Koyo Bearings Česká republika), PhDr. Ladislav Pochyla (Střední odborná škola obchodu a služeb), Ing. Jiří Rudolf (OK4Inovace), prof. RNDr. Juraj Ševčík, Ph.D. (PřF UPOL), Ing. Martina Zahnášová (Střední průmyslová škola strojnická Olomouc)

Zápis:

Ing. Rudolf přivítal přítomné a zahájil samotné jednání.

Ing. Rudolf informoval, že krajský ředitel úřadu práce v Olomouci má svůj poradní orgán. Dále navrhl možnost zabývat se ve spolupráci s Pedagogickou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci školením výchovných poradců, kteří by jeho absolvováním získali certifikát. Dle jeho názoru by se takové školení realizovat mohlo. Podle Ing. Rudolfa a doc. Marešové se doporučuje cíl vykonávané činnosti v rámci vzdělávání prezentovat na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy ČR (dále jen MŠMT), konkrétně Ing. Michalu Zaorálkovi, náměstkovi ministra pro řízení operačních programů. Potřeba předpřipravit a vyzkoušet tyto aktivity by měla vycházet od obcí jako zřizovatelů základních škol. OK4Inovace by ve spolupráci s Pedagogickou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci chtělo zahájit testování žáků základních škol. Jak již bylo řečeno, je opravdu potřeba to nejprve vyzkoušet a mít především výsledky.

Ing. Rudolf informoval, že v rámci výzvy č. 44 MŠMT, prioritní osy 1 – Počáteční vzdělávání, oblasti podpory 1.1 – Zvyšování kvality ve vzdělávání podal Olomoucký kraj projekt „Podpora technického a přírodovědného vzdělávání v Olomouckém kraji“. Partnerem tohoto projektu je 33 středních škol z Olomouckého kraje. Hlavním cílem projektu je investiční a metodická podpora přírodovědného a technického vzdělávání na středních a základních školách v kraji. Základním nástrojem je rozšíření možností volnočasových aktivit pro žáky SŠ a ZŠ, dále vzniknuvší programy vzájemného učení a sdílení odborných učeben SŠ pro povinnou výuku ZŠ. V rámci projektu vznikne i komplexní databáze elektronických výukových materiálů pro příslušné obory, které budou navíc reflektovat nově vybudovaná či inovovaná regionální centra vzdělávání. Neméně důležitou součástí projektu bude taktéž spolupráce se zástupci zaměstnavatelů v rámci komunitního rozvoje, ale také s akademickou sférou.

Doc. Marešová oznámila, že MŠMT vypsal v současnosti novou výzvu. Jedná se o výzvu v rámci projektu OP VK 1.3: „Rozvoj profesních kompetencí pedagogických pracovníků mateřských škol v oblasti kutikulární reformy“ (ROZVOŠ). Tento projekt je zaměřen na primární vzdělávání – jedna z jeho částí je zaměřená na mateřské školy. Jeho cílem je podpora profesního rozvoje učitelů mateřských škol v oblasti podpory polytechnického vzdělávání (prostřednictvím nově vytvořených metodických kurzů a podpůrných metodických a didaktických materiálů), osobnostní a sociální rozvoj učitelů mateřských škol (prostřednictvím kurzů zaměřených na oblast osobnostního a sociálního rozvoje učitelů v podmínkách mateřských škol). V rámci projektu OP VK 1.3 by se provádělo i testování. Předpokládaná částka, která by se na to věnovala, je cca 5 mil. Kč. Dále by se řešilo také technické vzdělávání. V ostatních projektech by se to testování použilo pro další

ročníky. Na projekt OP VK 1.3 bude celkově alokováno cca 15 mil. Kč. Pro dané aktivity by se vybraly školy, pro které by to bylo řešeno, v současnosti se ale ještě neví, které by to byly, je potřeba to dopracovat.

Ing. Rudolf oznámil, že je ve spolupráci s firmou Úsovsko a.s. plánována soutěž „Mysli s müsli“. V rámci soutěže by žáci 8. tříd základních škol v Olomouckém kraji navrhli svoji vlastní müsli tyčinku. Soutěž by měla těchto 5 etap:

- 1. etapa: vstupní test zaměřený na zemědělství a potravinářství,
- 2. etapa: průzkum (týkající se müsli tyčinek) mezi svými spolužáky,
- 3. etapa: návrh složení vlastní müsli tyčinky,
- 4. etapa: návrh obalu müsli tyčinky,
- 5. etapa: tvorba obchodního modelu.

Prvních zhruba 5–10 umístěných skupin žáků by bylo pozváno před komisi. Jednalo by se o tříčlenný tým. Vítězná müsli tyčinka by se vyrobila. Technicky by to fungovalo tak, že by byla možná konzultace ve společnosti Úsovsko. Proběhl by seriál po okresních městech, kde by se uvedlo, jaké suroviny se mohou pro výrobu tyčinky použít, jaké mohou být cenové vstupy, se kterými by mohli žáci pracovat. Záměrem je oslovit střední zemědělské školy a školy se zaměřením na potravinářství, aby byla zahájena spolupráce a žáci mohli jít v budoucnu studovat na tyto školy. Jedním z cílů je, aby je tento obor zaujal, a aby firma s těmito žáky navázala kontakt pro budoucí spolupráci, případně získala nové budoucí zaměstnance. Společnost Úsovsko souhlasila, že bude tuto soutěž kofinancovat. Na soutěž přispěje určité finanční prostředky i OK4Inovace, bylo by vhodné, kdyby i Olomoucký kraj poskytl část finančních prostředků. Ing. Rudolf spatřuje oblast potravinářství (konkrétně müsli tyčinky) jako dobře uchopitelnou oblast. OK4Inovace se netají tím, že se jedná o propagaci jedné firmy a několika středních škol z Olomouckého kraje.

Ing. Rudolf dále uvedl, že se Olomoucký kraj rozhodl pro stipendia středních odborných škol, teprve probíhá však jejich harmonizace, kolik na ně bude vynaloženo finančních prostředků. Přístup kraje pokládá za správný. Bylo by dobré, kdyby zde existovalo kofinancování firmami z Olomouckého kraje. Může tu být řada studentů, které na tu hranici nedosáhnou. Co kdyby firma nabídla stipendium každému studentovi bez ohledu na prospěch? Poskytlo by se stipendium i těm, kteří nemají stanovený prospěchový průměr, ale zajímají se o danou společnost? Ing. Zahnášová upozornila, že na různých školách jsou odlišná hodnotící kritéria (v malých a velkých městech se mohou prospěchové známky lišit).

Ředitel Novák vidí participaci v případech, kdy je praxe v dané firmě pro studenta přípravou na vysokou školu. Tato možnost existuje, společnost Koyo Bearings Česká republika poskytuje praxi středoškolákům.

Prof. Ševčík zdůraznil, že do stanovení podmínek musí být jednoznačně zainteresovány firmy.

Ing. Rudolf požádal Nováka, aby zvážil konkrétní podmínky, na základě kterých toho studenta přijmout (zda „jedničkaře“ nebo i „čtyřkaře“) a jak jej udržet v Olomouckém kraji.

Prof. Ševčík a RNDr. Pochyla navrhuji spíše motivaci; jak získat i sociálně slabší studenty?

Ředitel Novák doporučil zjistit, jakým způsobem to funguje v Meoptě. Informoval, že stipendia poskytuje i akciová společnost Sigma Group v Lutíně. Ing. Rudolf dodal, že další firmou je i Pars nova a.s. v Šumperku. Cesta určitě existuje, je nutné získané informace propojit.

Prof. Ševčík doplnil, že je také potřeba znát, jaké vzniknou na toho studenta náklady. Ing. Rudolf s ním souhlasil, je třeba zjistit, jak by to bylo výhodné, aby to byla daňově uznatelné. Musí se nalézt řešení, jak to nabídnout studentskému prostředí. Je zapotřebí tuto

záležitost důkladně diskutovat, aby se ošetřily různé aspekty, které s ní souvisí. Vznáší otázku, zda by se nemělo jednat spíše o cenu než stipendium.

Ing. Rudolf navrhuje stipendia alespoň vyzkoušet, třeba 1 000 Kč měsíčně. Chtěl by, aby studenti o to stipendium soutěžili. Dalo by se to jen tomu studentovi, který vyhraje. Ostatním by bylo možné nabídnout brigádu, praxi. Nevylučuje ani kombinaci stipendia s brigádou/praxí.

Ředitel Novák dodává, že je pak výhodou, když se po roce zjistí, koho kam dát – kterého studenta na jaký druh práce. Zadáním by mohlo být například „navrhnout výrobu nějakého ložiska“. Ložisko by mělo mít stanoveny určité parametry, bylo by potřeba zkonstruovat výkres, možnost poradenství ze strany společnosti Koyo Bearings by byla samozřejmostí. Ložisko by se následně hodnotilo, a to objektivně, jeho měření. Posuzovalo by se, jaké na tu výrobu budou náklady a jaká rentabilita. Poté by se mohla vyhlásit finanční odměna s kombinací s brigádou.

Ing. Rudolf sdělil, že Univerzita Palackého se svými partnery buduje „Pevnost poznání“. Jedná se o projekt, který byl oficiálně zahájen koncem roku 2011 (práce na projektu začaly však již v roce 2009). Na starosti jej má projektová manažerka, Mgr. Blanka Krausová. Vybudováním Pevnosti poznání vznikne v olomouckém regionu první návštěvnické centrum, které přiláká hravou a zábavnou formou zejména děti a mládež k přírodovědným i společenským naukám. Vedle interaktivních expozic se součástí centra stanou také laboratoře, ateliéry i studia, kde najdou zázemí školy z širokého i blízkého okolí, rodiče či prarodiče s dětmi i turisté z domova a zahraničí. Pevnost poznání se otevře návštěvníkům na konci roku 2014. Ing. Rudolf navrhuje vytvořit tomu podobný technologický park, např. za Galerií Šantovka. Podle něj by bylo dobré na příští jednání pozvat Mgr. Krausovou a prokonzultovat reálné možnosti.

Prof. Ševčík upozornil na projekt podaný v rámci výzvy 44 – mělo by se zvážit, zda by nebylo dobré mít vytvořeno sdílené pracoviště. Na nějakou dobu je možné si pronajmout CNC stroj. Bylo by to levné, udržitelné, bylo by to v povědomí. Mohlo by to být například v rámci nějakého kroužku. Na ty pilotní projekty by se daly získat finanční prostředky v rámci vědy a výzkumu. RNDr. Pochyla považuje uvedené za zajímavou myšlenku.

Ing. Zahnášová se dotázala, kdy tam ti studenti budou docházet a jak? Prof. Ševčík navrhuje, aby kraj zjistil autobusy z Lutína. Ing. Zahnášová si ovšem myslí, že to tímto způsobem fungovat nebude.

Ing. Rudolf vysvětlil, že se nemusí jednat o CNC stroje. Ale pokud by to vybavení bylo ve škole, tak vyvstává problém, kdo by tam hlídal prostory, aby se cizí lidé nepohybovali po celé škole, ale přišli pouze jen do té místnosti, kde bude příslušné vybavení. Toto je neřešitelné. Problémem současnosti je zrušení dílen. Kdyby mohla být vytvořena nějaká dílna (zmiňovaný technologický park), může být i částečně zpoplatněn(a), z počátku by mohl(a) být financován(a) z projektu. Je potřeba to dobře posoudit, jak je tato úvaha realizovatelná a nákladná.

V návaznosti na uvedené představila doc. Marešová svoji zkušenost z Glasgow, kde poskytla místní samospráva k dispozici 3D tiskárny (3D tisk se dnes velmi rozšiřuje a dynamika tohoto oboru je velmi vysoká), prototypy, které byly umístěny v obchodním domě. Nebyly určeny jen žákům, ale i veřejnosti. Je to i propagace nejen směrem ke školám, ale i k široké veřejnosti. Je dobré, že lidé takovéto místo v průběhu nakupování potkají, mají jej po cestě, naláká je to.

Ing. Rudolf předkládá k zamyšlení, zdali ty stroje od firmy neodkoupit v polovině jejich životnosti. Mohlo by to být pracovní technologické centrum.

Ing. Zahnášovou zajímalo, kdo by dodával materiál? Prof. Ševčík sdělil, že by si zájemci ten materiál koupili sami anebo by to mohlo být zapláceno z projektu (škola by ten

materiál mohla dostat zdarma, ale externí zájemce by si jej musel zaplatit nebo by se mu to za poplatek objednalo).

Ing. Rudolf informoval o existenci školních firem, o kterých debatoval s Ing. Divišovou. Například v jižních Čechách je škola, která na začátku roku založí firmu a na konci roku zlikviduje. Bylo by lepší, kdyby se firma na konci nerušila. Pokud by firma skutečně existovala, bylo by dobré mít mentora, který by jí pomáhal. Je potřeba si odpovědět na otázku, zdali by ta firma byla udržitelná a konkurenceschopná. Konkurenceschopnost by neměla, reálně není totiž možné, aby takováto firma vstoupila na trh. Tyto firmy by byly navázány na veřejnou správu. Veřejný sektor by poskytl firmě zadání, a tím by například obec mohla realizovat svoji společenskou odpovědnost. Obec má svůj rozpočet a své potřeby, mohla by si najít svůj záměr, za jednoduchý příklad lze uvést např. malování. Nejde o zakázky, ale lokální sounáležitost a edukativnost. Mohlo by to fungovat, ale nejprve je potřeba tento model vyzkoušet. Prof. Ševčíka tento nápad zaujal.

Na závěr poděkoval Ing. Rudolf všem přítomným za účast.

Zapsáno dne 20. 11. 2013 v Olomouci